

ligesom alle andre svagelige Embedsmænd her i Landet. Naar saadant ffete, saa vilde man være sikker paa, at den Erstatning for Bonus, som der nu er Tale om at udbetale til disse Skolelærere, kun vilde være at udbetale af Statskassen eller af Skolefonden engang for alle. Derfor haaber jeg, at man fra dette Standpunkt kan komme til Enighed om, hvorledes man vil ordne denne Sag næste Aar.

Ordføreren (H. Holm): Jeg beklager, at det, som det synes, ikke skal lykkes at faae denne Sag gennemført i Aar. I Udvalget var der ikke fra nogen Side en saadan Betænkelse ved at lade Statskassen udbetale det Beløb, her er Tale om, som der viser sig at være hos det høie Ministerium. Men paa den anden Side erkjender jeg, at det vilde være en meget heldig Ordning, hvis vi kunde gaa i den Retning, som den ærede Minister antydede, saaledes at den Bestemmelse, der indførtes ved Lov af 8de Marts 1856, faldt bort, og at de svagelige Lærere bleve stillede paa samme Maade som andre svagelige Embedsmænd overfor Livsforfikkingsanstalten, saa de kunde blive forfikkede der paa samme Vilkaar, og da den ærede Minister antydede, at der i næste Samling vil blive forelagt et Lovforslag i den Retning, vil jeg antage, at det vil være heldigst at overveie denne Sag i Forbindelse med et saadant Forslag. Skjøndt jeg derfor anbefaler Thinget at vedtage Forslaget med de af Udvalget stillede Wendinger, vil jeg dog antage, at man efter 2den Behandling i Finantsudvalget vil overveie, hvorvidt man i denne Samling vil fremme denne Sag for sig eller oppebie et saadant Forslag som det, den ærede Minister antydede.

J. Sage: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være saa godhjertet, som Regjeringen og Folkethinget eller i alt Fald Finantsudvalget synes at ville være. For mig staar det saaledes, at naar Statens Midler skulle anvendes, saa kan man ikke gjøre det efter sit eget omme Hjertes Skjøn, men der maa være fornuftige Grunde derfor, og det er jeg i det Mindste ikke istand til at se Tilfældet her. Vil man strække Billigheden saa vidt som her, saa synes jeg, at man kan komme til hvilket som helst Resultat, saa taler muligvis Billigheden for, at Enhver, som ikke har været saa heldig at vinde i Lotteriet paa en eller anden Maade, skulde have det godtgjort. De Embedsmænd, som være i Livrenteanstalten, kunde, skjøndt de være svagelige og maaste gik med en livsfarlig

Sygdom, dog faae sig assurerede og det til samme billige Præmie, som om de vare raske. De kunde derfor siges at være blevne behandlede ganske ekstraordinært gunstig, men deraf at udlede den Slutning, at andre Embedsmænd, som ere assurerede i en anden Klasse, nemlig her Amtsfonden, under den Præmie, som ellers kræves, ogsaa skulde have denne ekstraordinære Fordel, synes at føre saa vidt, at jeg desværre ikke kan være med til disse gode Gjæringer. Det er ikke alene dette Tilfælde, men der er ogsaa andre Forhold, hvor der er Tilbøielighed til ikke at tage Billighedshejshyn til Statskassen, men den har jeg en lille Smule Omhed for fra gammel Tid. Derfor maa jeg allerede paa dette Stadium tage mit Standpunkt, og jeg er ikke i Stand til overhovedet at stemme for Billighedsloven, som efter min Opfattelse gaar ud over alle rimelige Grændser.

Ordføreren (H. Holm): Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det vilde glæde mig, om han paa andre Omraader, hvor det dreier sig om ganske anderledes store Summer, tog det Hensyn til, hvad der er billigt overfor Statskassen, som han tager her. For Resten have vi ingen Grund til at drøfte Sagen videre nu, da den i Realiteten vil komme til nærmere Drøftelse enten ved 3die Behandling eller naar det bebudede Forslag foreligger fra den ærede Minister. Jeg vil bemærke til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem siger, at man her vil give disse Menneker en Gave, de ikke have Krav paa, da er det ganske rigtigt, men Grunden er, at man finder, Billighed taler for at gjøre det godt, hvad der er gjort galt tidligere, da man stillede dem ugunstigere i Sammenligning med andre svagelige Embedsmænd. Man har tænkt at bøde paa denne Uret ved nu at stille dem paa lige Trin med de Andre.

Formanden (Høgsbro): Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne, og denne Begjæring er fremfat af Tutein, Berntsen, Brandes, Højmark, H. Hansen, Svendsen, Hørup, Lauridsen, Hemming Jensen, J. Sørensen, Dusen, Clausen, Trier, Falkenstjerne og L. E. Larsen. Ordet er begjæret af de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Frederikssorg Amts 2den Valgkreds (J. Sage).

Afslutning af Forhandlingerne
vedtoges med 38 Stemmer mod 23.